

jeg ikke bange for, men efter mit Skøn vilde det være et Brud paa Skattelovene, hvis det foregik nu.

Den højtærede Minister udtalte, at jeg havde understreget — tror jeg, han sagde — ret stærkt, at han havde lavet sit Lovforslag efter Højres Ønske. Det har jeg nu ikke sagt, men jeg har sagt, at Højre var begejstret for dette Lovforslag, og det er rigtigt. Det kan man høre baade her i Salen og i Højres Presse. Det var ikke, som da vi behandlede Forfatningssagen, da gik det efter en anden Melodi. Nu siger Højre: Dette er et godt Lovforslag, som vi har krævet Gang efter Gang, og som Regeringen nu endelig er kommet med. Endvidere siges der, at det er kun Socialisterne, der kæmper imod det. Jeg har ikke noget imod, at det bliver sagt. Det Arbejde, jeg gør her, gør jeg, fordi jeg har en Følelse af, at det foreliggende Lovforslag vil komme til at hindre Udviklingen af en Sag, som jeg har arbejdet for i mange Aar, og som har den allerstørste Betydning for Samfundet og for de smaa i Samfundet.

Der er gentagende blevet talt om de store Administrationsudgifter for Sygekasserne. Mit Partis Ordfører har imødegaaet det, men jeg vil ogsaa gerne have Lov til at sige et Par Ord derom. Jeg mindes, at et andet Medlem her i Rigsdagen for et Par Aar siden holdt en stor Tale om Fattigvæsenet, hvori han omtalte, hvor mange Procent Københavns Kommunes Administration af Fattigvæsenet var dyrere end Landkommunernes, og noget lignende har lydt i Dag med Hensyn til Sygekasserne. Men det er ganske umuligt at sammenligne de to Ting, thi en lille Sygekasse ude paa Landet med 100—200—300 eller 400 Medlemmer kan administreres, uden at det koster en Øre, idet Arbejdet gøres frivilligt. Men det kan man sandelig ikke med en stor Sygekasse paa 10,000 eller 16,000 Medlemmer; man er nødt til at betale Folk for at gøre det store Arbejde i den. Lige saa lidt som man kan sammenligne Københavns og Landkommunernes Fattigvæsens Administrationsudgifter, lige saa lidt kan man sammenligne københavnske Sygekassers Administrationsudgifter med Landkommunesygekassernes. Det kan godt være, at der kan spares noget; maaske der kunde indføres mere Centralisation. Det kan undersøges, og kan der gøres noget i den Retning, skal jeg ikke have noget derimod, men man kan ikke sammenligne de to Ting.

Jeg erkender, at det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) ikke var saa irriterende i Dag, som han var i Gaar. I en kort Be-

mærkning til mig for han forfærdelig op og fortalte, at jeg havde været saa forskrækkelig højt oppe, men det ærede Medlem kom selv meget højere op. Han begyndte med at fortælle en hel Del, som jeg skulde have sagt, men som jeg ikke har nævnt et Ord om. Det ærede Medlem begyndte med at fortælle, at jeg havde talt om, at Landarbejderne var meget bedre stillede end Byarbejderne; det var en Tale, som nu passede Socialisterne i denne Sag. Jeg mindes, at den Tale passede Højremænd, som saa mange Gange har sagt noget lignende, men som sagt, jeg erkender, at det ærede Medlem i Dag ikke var saa højt oppe. Jeg skal ikke fordybe mig i det ærede Medlems Udtalelser i Dag; dem har det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) til Dels svaret paa. Men naar det ærede Medlem raadede mig til ikke at beskæftige mig med en Sag, uden at jeg vidste, hvor jeg var, kan jeg forsikre det ærede Medlem, at det behøver han ikke at sige til mig, thi den Lære har jeg haft for mange Aar tilbage. Jeg har faaet den Beskyldning fra mange Sider, at jeg er gaaet for dybt i Sagerne, inden jeg er faret frem med en Ting. Jeg holder meget af at undersøge Sagen og nøje at klare den. Jeg benyttede kun Lejligheden til at protestere mod det ærede Medlems Udtalelser, da han første Gang havde Ordet, idet jeg afbrød det ærede Medlem, da han talte. Hans Udtalelser var om ikke direkte, saa indirekte en Beskyldning imod københavnske Sygekassemedlemmer, og den synes jeg ikke der var Grund til. Det ærede Medlem vilde i Dag lave det lidt om og mente, at det ærede Medlem fra Fakse var kommet med noget i samme Retning, idet han havde sagt, at der blev ført Kontrol, men det ærede Medlem fra Saksøbing vidste, inden han udtalte disse Ord, at der blev ført Kontrol indenfor Sygekasserne her i København, fordi vi ønsker, at der skal være Orden i Sagerne, og ikke ønsker, at nogle skal give sig ud for syge, som ikke virkelig er syge, men det berettiger ikke det ærede Medlem til at fremsætte de Udtalelser, han fremkom med om den Sag, og det benyttede jeg altsaa Lejligheden til at protestere imod. Endvidere sagde jeg ikke, at Landarbejderne og Husmændene var langt bedre stillede end Byarbejderne, men jeg sagde, at der var Forskel paa deres Forhold; Husmændene har maaske ikke bedre Boliger, men de har altid frisk Luft, og de arbejder altid i frisk Luft, hvorimod de københavnske Arbejdere ofte maa arbejde i daarlige Fabrikslokaler, og de bor ogsaa meget daarligt, det ved det ærede Medlem meget godt. Det ærede Med-